هو الله الابهی - یا من ابتلی فی سبیل الله و تأسی...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۷۶

هو الله الابهی

یا من ابتلی فی سبیل الله و تأسّی بأبیه فی اقتدائه باولیآء الله و انقطاعه عمّا سوی الله و تجرّعه خمر علقم الضّرّآء و البأسآء فی محبّة الله بخّ بخّ لک یا ایّها المنجذب الی الله و المستبشر بعنایات الله و المشتعل بنار محبّة الله و المشتغل بذکر الله و اسئل الله ان یجعلک سراجاً وهّاجاً و قضیباً رطباً خضلاً نامیاً مورقاً مزهراً مثمراً و ینوّر وجهک بنور الفلاح و النّجاح و یضیء جبینک باشعّة ساطعة من مصباح الهدی و یجعلک خلیفة من فدی بکلّه فی سبیل الله و حلیف الحبّ و الانقطاع عمّا سوی الله و قرین ذکره و ثنائه و انیس نفحات قدسه بین الوری.

خوشا به حال تو که سرمست جام بلا گشتی و مستوقد نار محبّة الله. زهر عذاب را عذب گوارا یافتی و شدید عقاب را شهد و شراب دانستی. تأسّی به آن متصاعد ملکوت ابهی نمودی و اقتدا به آن واصل به رفیق اعلی. ایّام بگذرد و انفاس منتهی شود ولی فرق است میان آن که به راحت و آسایش و شهوات بگذراند و آن که به مصیبت و مشقّت و محنت و اسارت در سبیل خدا. آن عاقبتش سراب بقیع یحسبه الظّمآن مآء و این پایانش و سارعوا الی مغفرة من ربّکم و رحمه. آن بدایتش مسرّت و نهایتش حسرت، این اوّلش تلخ و پایانش دریای شهد و شکّر. آن ظاهرش سراج و باطنش استدراج، این ظاهرش ظلمات و باطنش معین مآء حیات، العبرة فی العواقب و النّهایات ایّاک من الغرور بالبدایات. چون از بلایاء وارده آن جناب نهایت تأثّر حاصل گردید لهذا این مختصر مرقوم می گردد. انشآءالله عن قریب جواب مکاتیب شما ارسال خواهد شد. جمیع احبّای الهی را

تکبیر ابدع ابهی ابلاغ دارید. در روضه مقدّسه مطاف ملأ اعلی به ذکر جمیع دوستان مشغولیم و البهآء علیک و علیهم اجمعین. ع ع